

किंयेनादीन्यपि ज्ञानार्थं अनुष्ठेयानि नेत्याह आत्मा चित्तं आदिभिः प्रथमैर्नित्यैरित्यर्थः इध्यमानः रागादिदोषापनयेन आदर्शवद्दीप्यमानः युतिमान् सदसद्विषयप्रकाशवान् अतएव सुखार्थी मुमुक्षुः परं अत्यंतकर्मार्गोचरं निराशिषमित्यनेन साशीस्त्वच्छेदतोतिपरोक्तिर्निरस्ता अवैति उपैति स्वदृष्ट्या व्याप्नोति ॥ १४ ॥ ननु बंधकानां कर्मणां कथं बंधनिवर्तकत्वं न हि सुरया आर्चातः शुद्ध्यतीत्याशंक्याह प्रजाः सृष्टा इति एतौ मनः कर्मणीं ससारप्रदे अपि सत्ययौ ब्रह्मप्राप्तिमार्गौ कथं तदाह दृष्टमिति दृष्टप्रत्यक्षं श्रुतिबोधितमित्यर्थः शाश्वतं च मोक्षहेतुरपि अंतवच्चक्षुदफलमपि तत्र मनसा क्रियमाणस्यागः फलत्याग एव शाश्वतत्वे कर्मणां कारणं नान्यत् स्वरूपेण त्याग इत्यर्थः ॥ १५ ॥ स्वेनेति यथा चक्षुरूपः प्रणेतानायकः निशात्ययेराज्यते तमसा असं दतात्मा अनादृतस्वरूपः स नृस्वेनात्मनै जसेन वा आलोकेन वर्जनीयं कंठ कादिकं पश्यति एवं ज्ञानं बुद्धिः विज्ञानगुणेन विवेकेन युक्तं सत् अशुभं पश्यति ॥ १६ ॥ दृष्टांतं विदृण्वन् ज्ञानफलस्य श्रेष्ठ्यमाह स पर्पानिति उदपानं कूपं ॥ १७ ॥ ज्ञानपूर्वकं कृतं कर्म सफलमित्याह कृत्स्न इति

आत्मादिभिः कर्मभिरिध्यमानो धर्मप्रवृत्तो द्युतिमान् सुखार्थी ॥ परं हितकर्म पथादपेतं निराशिषं ब्रह्म परं ह्यवैति ॥ १४ ॥ प्रजाः सृष्टामनसा कर्मणा च द्वावैतौ सत्ययौ लोकजुष्टौ ॥ दृष्टं कर्म शाश्वतं चांतवच्च मनस्यागः कारणं नान्यदस्ति ॥ १५ ॥ स्वेनात्मना च क्षुरिव प्रणेता निशात्ययेतमसा सं दतात्मा ॥ ज्ञानं तु विज्ञानगुणे न युक्तं कर्म शुभं पश्यति वर्जनीयं ॥ १६ ॥ सर्पान्कुशाग्राणितथोदपानं ज्ञात्वा मनुष्याः परिवर्जयंति ॥ अज्ञानतस्तत्र पतंति केचिज्ज्ञाने फलं पश्यथ विशिष्टं ॥ १७ ॥ कृत्स्नं तु मंत्रो विधिवत्पुक्तो यज्ञायथोक्ता स्विह दक्षिणाश्च ॥ अन्नप्रदानं मनसः समाधिः पंचालं कर्म फलं वदंति ॥ १८ ॥ गुणालं कर्म वदंति वेदास्तस्मान्मंत्रो मंत्रपूर्वहिकर्म ॥ विधिर्विधेयं मनसोपपत्तिः फलस्य भोक्तुतथा शरीरी ॥ १९ ॥ शब्दाश्चरूपाणि रसाश्च पुण्याः स्पर्शाश्च गंधाश्च शुभास्तथैव ॥ नरो न संस्थानगतः प्रभुः स्यादेतत्फलं सिद्ध्यति कर्मलोके ॥ २० ॥

कर्म पंचालं पंचमंत्रादयः आत्मानः निष्पादकायस्य तथा समाधिः एकाग्र्यं देवताध्यानादौ यस्यै देवतायै ह विगृहीतं स्यात्तां ध्यायेदिति श्रुतेः फलं फलवत् ॥ १८ ॥ कर्तृस्वभावभेदात् कर्मणां फलभेदमाह गुणेति गुणालं कंसात् विक्रं राजसंतामसं च विधेयं कर्मैत्यर्थः तस्माद्धेतोर्मंत्रोपि गुणालं कः तत्र हेतुर्मंत्रपूर्वहिकर्म तत्र सात्त्विको मंत्रः अग्निमीळे राजसः इषे लो ज्ञेत्वा तामसः सर्वेष्वविध्यत्तदयं विध्येत्यादिः एवं विधिरपि त्रिविधः आत्मकामो यजेत स्वर्गकामो यजेत अभिचरन्यजेतेत्यादिः कर्तृस्वभावभेदादपि तद्भेदमाह मनसोपपत्तिः फलस्येति तथाहि यदेव विधया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति विद्यादिमान्सात्त्विकः कर्ता विद्यादिहीनः केवलं प्रवृत्तिमात्रपरा राजसः दंभाभिर्सांघिस्तामसः तेषां कर्मभेदेण वीर्यवत्तरं वीर्यवत् निर्वीर्यं च भवति यथा फलस्योपपत्तिस्तथा फलस्य भोक्तुतथापि सुखी दुःखी मूढश्च भवति ॥ १९ ॥ शब्दादयः कर्मफलं कर्मप्राप्ये लोके स्वर्गे सित्येति नरः प्रभुरधिकारी ज्ञानफले इति शेषः न संस्थानगत इत्येकं पदं मरणं अप्राप्नो जीवन्नेव स्यात् इह कल्वाऽनुभू भोक्तव्यमित्यदृष्टफलं कर्मणोपेक्षया दृष्टफलं ज्ञानमेव श्रेय इति भावः ॥ २० ॥